

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/97/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7816201234
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Angelika Sopoligová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7816201234.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Angeliky Sopoligovej a sudcov JUDr. Evy Feťkovej a JUDr. Moniky Géciovej v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s. so sídlom v Žiline, Hodžova 11, IČO: 31 575 951 proti žalovanej: P. S., A. XX.XX.XXXX, W. H., X. XX/XXXX, o zaplatenie 1.000,00 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rožňava č.k. 11C/30/2016-66 z 02. novembra 2016

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti v spojení s výrokom o priznaní nároku na náhradu trov konania.

II. N e p r i z n á v a stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Rožňava (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom označeným v záhlaví zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 1.000,00 eur s úrokom z omeškania vo výške 8% zo sumy 1.000,00 eur od 05.02.2013 do zaplatenia a úrok z omeškania vo výške 0,91 eur (výrok č. I.). V prevyšujúcej časti žalobu zamietol (výrok č. II.) Priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania vo výške 28 %, podľa pomeru úspechu vo veci (výrok č. III.).

2. V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 1.000,00 eur, úroku 69,10 eur (nárok ktorý vznikol z neuhradených splátok do dátumu predčasnej splatnosti úveru), úrokov z omeškania 0,91 eur (nárok ktorý vznikol z neuhradených splátok do dátumu predčasnej splatnosti úveru), úroku 19,90 % ročne z nezaplatennej istiny vo výške 1.000,00 eur od 05.02.2013 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 8,00 % ročne z nezaplatennej istiny 1.000,00 eur a nezaplatených úrokov 69,10 eur od 05.02.2013 do zaplatenia náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca uzavrel dňa 03.10.2012 so žalovanou Úverovú zmluvu č. XXXX (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej poskytol žalobca žalovanej peňažné prostriedky vo výške 1.000,00 eur. Žalovaná sa zaviazala poskytnutý úver a úroky splácať v pravidelných mesačných anuitných splátkach a celý úver mala splatiť do 20.09.2022. Nakoľko žalovaná porušila svoje zmluvné povinnosti, bola vyzvaná žalobcom listom zo dňa 22.01.2013 na predčasné splatenie úveru v lehote do 04.02.2013. Pohľadávka žalobcu ku dňu predčasného zosplatenia predstavovala celkom sumu 1.137,97 eur, z toho istina 1.000,- eur, úroky 69,10 eur (úroková sadzba vo výške 19,90 % ročne vyplývala zo zmluvy), z kapitalizovaných úrokov z omeškania vo výške 0,91 eur, odo dňa splatnosti s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne, a poplatkov za upomienky 67,96 eur. Po zosplatení úveru, žalovaná nezaplatila žiadnu sumu. Úrokov z omeškania sa žalobca domáhal z titulu omeškania žalovanej s úhradou peňažného záväzku, s poukazom na ust. § 369 v spojení s ust. § 502 Obchodného zákonníka (ďalej len „ObZ“).

3. Žalobca na podanej žalobe trval v celom rozsahu. Neúčasť na pojednávaní ospravedlnil z dôvodu hospodárnosti konania. Súhlasil s tým, aby súd rozhodol bez jeho účasti. Súčasne pripojil platobnú históriu žalovaného. Žalovanej sa nepodarilo doručiť žalobu, preto po vykonanom šetrení súd postupoval v zmysle § 116 ods. 2 Civilného sporového poriadku („ďalej len CSP“).

4. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania zistil, že medzi stranami sporu bola uzavretá dňa 03.10.2012 Úverová zmluva č. XXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 1.000,00 eur. pričom sa jednalo o bezúčelový úver, s fixnou výškou úrokovej sadzby 19,90 % ročne. V Zmluve bola uvedená výška poplatku za správu úverového účtu 1,99 eur mesačne a výška anuitnej splátky 19,32 eur, ktoré mali byť splatené v 120 splátkach. Prvá splátka mala byť uhradená k 22.10.2012 a splatnosť ďalších splátok bola dohodnutá k 20. dňu kalendárneho mesiaca. Splatnosť celého úveru bola do 20.09.2022. Výška RPMN predstavovala 25,81 %, priemerná RPMN ku dňu podpisu úverovej zmluvy 26,58 %. Celková čiastka, ktorú mala žalovaná zaplatiť, predstavovala výšku 2.557,20 eur. V súlade s bodom 3.1. Zmluvy, klient sa zaviazal riadne a včas plniť všetky svoje záväzky vyplývajúce z úverovej zmluvy, riadne a včas splácať úver, platiť banke poplatky súvisiace s úverom, uvedené v úverovej zmluve, VOP a Sadzobníku poplatkov. V bode 4 sú upravené následky porušenia zmluvných povinností, z ktorých vyplynulo, že v prípade neuhrádzania úveru zo strany klienta, je povinný zaplatiť z nesplatenej časti úveru popri úroku z poskytnutých peňažných prostriedkov aj úrok z omeškania vo výške 8 % ročne. Žalobca vyzval žalovanú na predčasné splatenie úveru listom zo dňa 22.01.2013, kde súčasne oznámil predčasnú splatnosť celého úveru, s lehotou zaplataenia úveru do 04.02.2013. Do spisu bola pripojená posledná upomienka pred výzvou na predčasné splatenie úveru žalobcu zo dňa 26.11.2012, kde vyzval žalovanú na úhradu omeškaných splátok vo výške 38,79 eur. Doklad o doručovaní uvedenej upomienky pripojený nebol. Súčasťou listinných dôkazov boli Všeobecné obchodné podmienky Prima banka Slovensko, a.s., písané minimalizovaným písmom, bez podpisu účastníkov záväzkového vzťahu v závere a tiež Sadzobník poplatkov účinný k 15. 09. 2012. Z predložených listinných dôkazov ďalej súd prvej inštancie zistil, že žalovaná nezaplatila na úver za obdobie od 03.10.2012 do 04.02.2013 žiadnu splátku úveru. Zmluva medzi stranami sporu v zmysle jej obsahu bola uzatváraná ako tzv. absolútny obchod podľa ust. § 497 a nasl. ObZ.

5. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že na predmetnú úverovú zmluvu uzavretú medzi stranami sporu, v prípade, že účastníkom takéhoto úverového vzťahu je spotrebiteľ, čo je nepochybné aj z postavenia dlžníka ako fyzickej osoby v danom úverovom vzťahu, je potrebné aplikovať príslušné ustanovenia upravujúce spotrebiteľské zmluvy.

6. Vec právne posúdil podľa § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1, 2, 3, 4 písm. a/, § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 4 ods. 1 písm. h/, ods. 6, § 9 ods. 1, ods. 2, § 11 ods. 1 písm. a/ a b/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

7. Zistil, že zo Zmluvy o úvere v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. nie je možné určiť poradie, v ktorom budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným splátkam a suma splátok je vyjadrená jednou sumou, bez informácie, akú časť z toho tvoria úroky prípadne poplatky a akým spôsobom sa v prípade úhrady splátky pričleňujú na úhradu istiny, úroku, prípadne ďalších poplatkov a úhrad. S poukázaním na § 11 ods. 1 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z.z. sa preto považuje úver za bezúročný a bez poplatkov. Z uvedeného mal za to, že žalovaná je povinná žalobcovi vrátiť len to, čo mu žalobca poskytol v zmysle § 511 OZ a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol ako nedôvodnú.

8. O povinnosti uhradiť žalobcovi úroky z omeškania súd rozhodol podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a uložil žalovanej, ktorá sa počnúc odo dňa nasledujúceho po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, teda od 05.02.2013 dostala do omeškania, zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania vo výške 5% ročne z dlžnej sumy od 28.11.2015 do zaplataenia, výška úrokov z omeškania zodpovedá § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Zb. Zároveň priznal žalobcovi kapitalizovaný 8 % ročný úrok z omeškania.

9. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a priznal strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci, to znamená v konečnom rozsahu 28 %, nakoľko miera úspechu predstavuje rozdiel medzi úspechom žalobcu a žalovaného. Uvedol, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

10. Proti výroku rozsudku, ktorým súd prvej inštancie v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a proti trovám konania, podal žalobca odvolanie s tým, že nesúhlasil s argumentáciou súdu, že úverová zmluva je v rozpore s § 9 ods. 2 zákona č. 129/2009 Z.z., nakoľko neobsahuje všetky náležitosti vyžadované citovaným ustanovením, v dôsledku čoho sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch a rovnako tak nesúhlasil s výrokom o trovách, ktorý súd prvej inštancie odôvodnil podľa § 255 CSP. Uplatnil odvolací dôvod uvedený v § 365 ods. 1 písm. h/ CSP vychádzajúci z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukazoval na to, že neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere sú aj obchodné podmienky banky (VOP) a preto niektoré z náležitostí, ktoré má v zmysle právnych predpisov zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať, sú v samotnom texte zmluvy o úvere a ďalších náležitostiach VOP. Preto je zrejmé, že počet a termíny splátok istiny a úrokov sú rovnaké a sú uvedené v samotnom texte zmluvy v bode 1.2. Pokiaľ by mal samotný text zmluvy obsahovať podrobný rozpis splátok istiny a úrokov za celé obdobie splatnosti úveru, znamenalo by to neúmerne rozširovanie rozsahu zmluvy, čo by neprispelo k jednoduchosti, zrozumiteľnosti a prehľadnosti zmluvnej dokumentácie v zmysle ďalšie výkladu § 9 ods. 2 písm. l/ zákona o spotrebiteľských úveroch s odkazom aj na cit. ust. Smernice 2008/48/ES. Navrhoval, aby odvolací súd v zmysle § 388 CSP zmenil napadnutý rozsudok a vyhovel žalobe žalobcu v plnom rozsahu a zaviazal žalovanú uhradiť dlžnú sumu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a zároveň žalobcovi priznal náhradu trov konania aj náhradu trov odvolacieho konania vo výške zaplatených súdnych poplatkov za konania na oboch inštanciách vzhľadom k tomu, že odvolanie považuje za dôvodné.

11. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrila.

12. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016, ďalej len „CSP“), prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 CSP a contráριο v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 380 ods. 1,2 CSP, z hľadiska uplatneného odvolacieho dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 písm. h/ CSP s tým, že dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

13. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 22.02.2018 o 09.50 hodine, v pojednávacej miestnosti č. 230/II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia bolo zverejnené dňa 13.02.2018 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle § 219 ods. 1, § 378 ods. 1 CSP.

14. Podľa § 470 ods. 1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti (t.j. 1.7.2016).

15. Podľa § 470 ods. 2 prvá veta CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

16. Žalobca podal proti rozsudku súdu prvej inštancie odvolanie už za účinnosti Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016, zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

17. Žalobca v odvolaní uvádzal odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP, ktorý v zmysle účinnosti O.s.p. zodpovedal § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. t.j. v nezmenenom znení, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

18. K odvolaciemu dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 písm. h/ CSP (§ 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.) odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t.j. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, prípadne ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podriadenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach strán sporu).

19. Odvolací súd dospel k záveru, že tento odvolací dôvod vo veci nie je daný.

20. Odvolací súd uvádza, že na základe dostatočne zisteného skutkového stavu, vykonané dôkazy súd prvej inštancie vyhodnotil podľa § 132 a nasl. OSP (§ 191 CSP), z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, pričom rozsudok aj náležite odôvodnil.

21. Súd prvej inštancie zmluvný vzťah sporových strán správne posúdil ako vzťah spotrebiteľský a úverovú zmluvu uzavretú stranami sporu ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zák. č. 129/2010 Z.z. a správne zameral dokazovanie na zistenie, či zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje náležitosti predpísané v § 9 ods. 2 zák. č. 129 /2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (03.10.2012) a vzhľadom na spotrebiteľský charakter vzťahu správne zameral dokazovanie na zisťovanie, či obsahom zmluvy nie sú neprijateľné zmluvné podmienky.

22. Z vykonaného dokazovania súd dospel k správne záveru, že zmluva uzavretá stranami sporu neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, pretože bolo zistené, že nie je zrejmé prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným splátkam (písm. k/). Suma splátok je vyjadrená jednou sumou, bez informácie, akú časť z toho tvoria úroky, prípadne poplatky a akým spôsobom sa v prípade úhrady splátky pričleňujú na úhradu istiny, úroky, prípadne ďalších poplatkov a úhrad a v dôsledku toho je potrebné v zmysle § 11 ods. 1 písm. a/ cit. zák. poskytnutý úver považovať za bezúročný a bez poplatkov.

23. Z vykonaného dokazovania nepochybne vyplynulo, že úverová zmluva obsahuje iba uvedenie celkovej výšky anuitnej splátky 19,32 eur, v počte splátok 120, z ktorých však nie je možné zistiť, aká je výška splátok istiny, v akom rozsahu je v splátke zahrnutý úrok a v akom rozsahu sú v tejto splátke zahrnuté poplatky. Členenie splátky v zmysle § 9 ods. 2 písm. k/ citovaného zákona nie je obsiahnuté v samotnom texte zmluvy, ani vo Všeobecných obchodných podmienkach Prima banky Slovensko, a.s., ktoré podľa tvrdenia žalobcu mali tvoriť jej neoddeliteľnú súčasť.

24. Odvolací súd podotýka, že pokiaľ niektoré náležitosti zmluvy o úvere, predpokladané zákonom č. 129/2010 Z.z., boli upravené v zmluvných podmienkach, nepodpísaných zmluvnými stranami, takáto dohoda o podstatných náležitostiach úverovej zmluvy nespĺňa podmienku písomnej formy.

25. V prejednávanom spore však členenie splátky na splátku istiny, úrokov a ostatných poplatkov nie je obsiahnuté v texte samotnej zmluvy, podpísanej sporovými stranami, ani vo všeobecných obchodných podmienkach, ktoré stranami podpísané nie sú.

26. Podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2012, t.j. aj v čase uzavretia úverovej zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

27. V zmysle § 11 ods. 1 cit. zákona, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak: a/ zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, b/ je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

28. Vyššie citované zákonné ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ je úplnou transpozíciou článku 10 ods. 2 písm. h) Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere (ďalej len Smernica), čo vyplýva z tabuľky zhody k Smernici.

29. Podľa článku 10 ods. 2 písm. h) Smernice, zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia.

30. Doterajšia súdna prax v SR vykladala § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z.z. (vnútroštátne právo SR) tak, že zmluva musí obsahovať uvedenie splátky úveru s členením na splátky istiny, splátky úrokov a splátky poplatkov, inak sa považuje úver za bezúročný a bez poplatkov.

31. Rovnako § 11 ods. 1 písm. a/ zák. č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2012 bolo v súdnej praxi aplikované tak, že úver sa považoval za bezúročný a bez poplatkov v prípade, ak zmluva nemala písomnú formu alebo síce písomnú formu mala, ale neobsahovala náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/ a § 10 ods. 1. Tento výklad bol následne prevzatý do cit. zákona (§ 11) novelou vykonanou zák. č. 352/2012 Z.z., účinnou od 01.01.2013, čo iba potvrdzuje správnosť výkladu (v zhode s vôľou zákonodarcu) ust. § 11 aj pred 01.01.2013.

32. Na výklade § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z.z. tak, ako je uvedený vyššie, zotrúva odvolací súd aj v prejednávanej veci a nemá dôvod sa od tohto výkladu odkloniť, keďže v prejednávanej veci zmluva síce bola písomne uzavretá, ale neobsahovala náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k/ cit. zák.

33. Vzhľadom na zistenie, že úverová zmluva neobsahuje rozčlenenie splátok úveru na istinu, úroky a iné poplatky, súd dospel k správne mu záveru, že takýto úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov.

34. Uvedený nedostatok nie je možné odstrániť ani odkazom na možnosť spotrebiteľa kedykoľvek počas trvania zmluvy vyžiadať si amortizačnú tabuľku, z ktorej členenie ním uhradenej splátky na istinu, úroky a ostatné poplatky je zrejmé.

35. Ako vyplýva z odvolania žalobcu, splátka úveru bola síce vždy v rovnakej výške, avšak plnenie z tejto splátky bolo započítavané na úroky a istinu v rôznej výške v závislosti od intervalu úverového vzťahu, kedy k plneniu došlo. Na začiatku úverového vzťahu totiž najväčší podiel celej splátky tvoril úrok a na konci úverového vzťahu zase istina.

36. Za danej situácie spotrebiteľ v čase uzatvárania úverovej zmluvy a ani v priebehu trvania zmluvného vzťahu nemal vedomosť o tom, z akých položiek a v akej výške pozostáva navýšenie úveru a hoci mal určenú povinnosť plniť splátku v dohodnutej výške, nemal možnosť oboznámiť sa pred uzavretím zmluvy, ako bude táto splátka rozčlenená, pokiaľ ide o splácanie istiny úveru, ako aj úrokov z úveru a ďalších poplatkov. Spotrebiteľ má teda splácať istinu úveru a zároveň platiť odmenu veriteľovi vo forme úrokov, avšak pred uzavretím zmluvy a ani v zmluve samotnej nemá možnosť oboznámiť sa, v akej výške bude mesačne splácať svoj dlh a v akej výške bude platiť odmenu veriteľa. Veriteľ až počas samotného splácania priraduje plnenie na splátku istiny a na splátku odmeny bez toho, aby do toho mohol spotrebiteľ akokoľvek zasahovať. Takúto zmluvnú podmienku preto je potrebné považovať za neprijateľnú, a teda neplatnú, ako to správne uzavrel súd prvej inštancie.

37. Odvolací súd už len dopĺňa, že sa jedná o neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle § 53 ods. 4 písm. a/ a o/ Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“).

38. V zmysle § 53 ods. 4 písm. a/ OZ za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy.

39. V zmysle § 53 ods. 4 písm. o/ OZ za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba dodávateľovi.

40. Vzhľadom na vnútroštátnu právnu úpravu § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z.z. a výklad tohto ustanovenia ustálený súdnou praxou nie je možné ani po rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C 42/15-Home Credit Slovakia, a.s., Klára Biroová, uskutočniť iný výklad vnútroštátneho práva, t.j. § 9 ods. 2 písm. k/, resp. l/ zák. č. 129/2010 Z.z., s odkazom aj na ustálenú rozhodovaciu prax súdov v tomto smere (viď rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 6Co/350/2016 z 23.5.2017).

41. Zákon o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy o úvere namiesto sankcie neplatnosti zmluvy sankcionoval veriteľa tým, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 1). Jednou z povinných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere je aj výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami

spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia (§ 9 ods. 2 písm. k/). Zákonom stanovené presné členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru nie je svojvoľné, ale predstavuje prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke a zároveň, aby si veriteľ voči dlžníkovi nemohol uplatňovať aj nároky, na ktoré nemá právo. Žalobca ako dodávateľ má preto zákonnú povinnosť v zmluve o spotrebiteľskom úvere uviesť údaj o výške úrokov a poplatkov, čo zároveň umožňuje spotrebiteľovi poznať rozsah svojho záväzku, a to priamo v zmluve so sankciou straty práva na úroky a poplatky v zmluve neuvedené. Žalovaná ale túto možnosť nemala, keďže výška úroku a poplatkov nie je uvedená v zmluve o úvere.

42. Z vyššie uvedených dôvodov je záver súdu o tom, že úver poskytnutý žalovanej je bezúročný a bez poplatkov správny a vecne správne preto rozhodol súd prvej inštancie, pokiaľ zaviazal žalovanú iba na zaplatenie istiny úveru 1.000,00 eur s príslušenstvom a žalobu v prevyšujúcej časti ako nedôvodnú zamietol.

43. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov, ako aj z dôvodov, ktoré sú uvedené v odôvodnení napadnutého rozsudku, odvolací súd rozsudok v napadnutom výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti ako vecne správny potvrdil v zmysle § 387 ods. 1 CSP, v spojení s výrokom o trovách konania, ktorý je taktiež vecne správny.

44. Žalovaná bola v odvolacom konaní plne úspešná, ale trovy odvolacieho konania jej však preukázateľne nevznikli, žalobca pre neúspech v odvolacom konaní nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania. Preto odvolací súd stranám sporu nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP).

45. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).